

trolige, idet disse Henvendelser kun er udleverede i nummererede Eksemplarer. Den overordentlige Kommission har i sin Indstilling udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at disse fortrolige Henvendelser forelaa, men overfor Regeringen betonet, at de paa Grund af denne Betegnelse ikke burde forelægges for Rigsdagen. Imidlertid har Rederne i en Skrivelse til den overordentlige Kommission anmodet om, at Betegnelsen „Fortrolig“ ikke længere maatte betragtes som gældende. Samme Dag, den Meddelelse blev givet mig, har jeg ladet afgaa en Opfordring til Rederne om at tilstille mig Eksemplarer af disse Skrivelser, for at jeg kunde være i Stand til foreløbig at sende dem til det Udvalg, som maatte blive nedsat og, hvis flere Eksemplarer var for Haanden, da til Omdeling blandt Rigsdagens Medlemmer. Jeg har altsaa ikke været i Stand til at handle paa anden Maade med Hensyn til disse Henvendelser, end sket er.

Jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om Bruttoindtægten som Bidragets Grundlag. Jeg har ved Forelæggelsen og i Bemærkningerne til Lovforslaget udviklet, at det forekommer mig, at dette Grundlag var det, der klarest udtrykte Hensigten med Foranstaltningerne. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har i saa Henseende rigtigt betonet, at det, der her foreligger, ikke er et Forslag til en Skattelov. Jeg har ment, at Afgiften af den indvundne Fragt var den hensigtsmæssigste og rigtigste Erstatning for den Foranstaltning, som var mest ønskelig: en Nedsættelse af Fragterne gennem en Maksimalfragtbestemmelse. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) afviste nu denne Bruttoafgift i overordentlig kraftige Ord. Det ærede Medlem sagde derom, at det var paa Venstres Vegne, han talte. Det kan jo umuligt være paa hele Venstres Vegne, eftersom det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i Kommissionen har anbefalet Regeringen at forme denne Afgift som en Afgift paa Tonnagen eller paa den indvundne Fragt. Jeg kan selvfølgelig ikke paaberaabe mig det ærede Medlem for Horsens Landkreds for Forslaget, som det foreligger, men vel for Tanken om en Afgift paa den indvundne Fragt; den har det ærede Medlem for Horsens Landkreds ført frem, og han kan altsaa paa ingen Maade være en Tilhænger af den Opfattelse, det ærede Medlem fra Æbeltoft fremsatte. Jeg har ogsaa vanskeligt ved at forstaa, hvorledes det ærede Medlem fra Æbeltoft selv kan være en Tilhænger af den Opfattelse. Det ærede Medlem betegnede Bruttoafgifter som et forladt Standpunkt.

En Bruttoindtægtsbeskatning af den her foreslaaede Art, anvendt overfor Forretningslivet, kan efter min Opfattelse selvfølgelig kun tænkes i den nuværende Situation og kun under de ganske særlige Forhold, der foreligger — det skal jeg vende tilbage til. Men Bruttoafgifter har vi her i Landet, og det ærede Medlem fra Æbeltoft har gennemført en Række af Bruttoafgifter, ogsaa Bruttoafgift paa Produktioner. Det ærede Medlem har gennemført Produktionsafgift paa Øl og Brændevin (Afbrydelse af N. Neergaard). Ja det ærede Medlem vil vel sige, at den har Producenterne væltet over paa Forbrugerne, og det er ganske rigtigt. Det er maaske det, der egentlig er Kilden til det ærede Medlems Misforståelse med den Afgift, der her foreslaas, at den er saaledes formet, at den ikke kan væltes over paa Forbrugerne. Men Forholdet er det, at den Bruttoafgift, der her er Tale om, er i Forvejen væltet over paa Forbrugerne. Fragterne er nemlig af en saa eminent Højde, at den Beskæring af Fragtsatserne, der her er Tale om, ikke under nogen Omstændigheder vil gribe ind i Overskuddet. Enhver, som vil se paa Fragternes Højde og regne ud, hvad de $3\frac{1}{3}$, $6\frac{2}{3}$, 10 eller $13\frac{1}{3}$ pCt. af Fragterne betyder, vil kunne gøre sig klart, at der ikke er Tale om at gribe ind i Overskuddet af nogen Forretning. Man kan sige, ligesom Skibsrederne sagde paa Konferencen i Gøteborg, at der er saa uhyre mange Ting, som kan medføre, at Udgifterne vil stige. Jeg har ved Fremsettelsen af dette Lovforslag just henvist til de Indvendinger, der paa Konferencen blev gjort mod den Betragtning, at der vilde komme et betydeligt Overskud, det skulde man ikke vente saa sikkert o. s. fr. Tiden har vist, hvordan Forholdet blev i saa Henseende. Fragtoforhøjelsen har endvidere altid og i stigende Grad været forud for og over Udgiftsforhøjelsen. Det, der sker, er, at man tager en Afgift, som i Forvejen er væltet over paa Forbrugerne, og efter at have tilvejebragt den anvender den til at udligne den Uretfærdighed, som ved Overvæltningen har fundet Sted.

Da man har talt om det norske Forslag, vil jeg, for at man skal have det rette Indtryk af, hvad dette Forslag gaar ud paa, for det første gøre opmærksom paa, at det norske Forslag, som jo er, hvad det ærede Medlem betegner som en bevægelig Tonnageafgift, ikke tilsigter en Skat paa Nettotonnagen, men en Skat paa Skibenes Brutto-tonnage, altsaa ogsaa paa den Del af Skibsrummet, som ikke kan benyttes til Befragt-